الرد المختصر
على المداخلة وعباد طواغيت العصر

Medâhile'ye ve Asr'ın Tâğût Tapıcılar'ına Muhtasar Bir Reddiye

---

Ekim/2019 - Rebî'u-l Evvel/1441

Cem', Tercüme ve Ta'lîk;

İbnu Muhammed et-Turkî

Www.At-Tawhed.Blogspot.Com

Mukaddime

بسم الله والحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن والاه، أما بعد؛

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

{إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا (64) خالِدِينَ فِيها أَبَدًا لا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلا نَصِيرًا (65) يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يا لَيْتَنا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولا (66) وَقالُوا رَبَّنا إِنَّا أَطَعْنا سادَتَنا وَكُبَراءَنا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلا (67) رَبَّنا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا (68)}. [الأحزاب ٦٤-٦٨]

Allâh Subhânehû ve Te'âlâ şöyle buyurmuştur;

> **"Şüphesiz Allah, kâfirlere lânet etmiş ve onlara alevli bir ateş hazırlamıştır. Onlar, orada ebedî olarak kalacaklardır. Hiçbir dost, hiçbir yardımcı bulamayacaklardır. Yüzlerinin ateşte bir yandan bir yana döndürüleceği gün, "Keşke Allah'a ve Resûl'e itaat etseydik" diyecekler. Yine şöyle diyecekler: "Ey Rabbimiz! Biz önderlerimize ve büyüklerimize itaat ettik de bizi yoldan saptırdılar." - "Ey Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver ve onları büyük bir lânete uğrat."** (Sûretu-l Ahzâb/64-68)

{وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذابِ (165) إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبابُ (166) وَقالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَما تَبَرَّؤُا مِنَّا كَذلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمالَهُمْ حَسَراتٍ عَلَيْهِمْ وَما هُمْ بِخارِجِينَ مِنَ النَّارِ (167)} [البقرة ١٦٥-١٦٧]

Yine şöyle der;

> **"İnsanlardan bazıları Allah'tan başkasını (Allah'a denk) ilahlar edinir de onları Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgileri ise (onlarınkinden) çok daha fazladır. Keşke zalimler azabı gördükleri zaman (anlayacakları gibi) bütün kuvvetin Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu önceden anlayabilselerdi.**

İşte o zaman (görecekler ki) kendilerine uyulup arkalarından gidilenler, uyanlardan hızla uzaklaşırlar ve (o anda her iki taraf da) azabı görmüş, nihayet aralarındaki bağlar kopup parçalanmıştır. (Kötülere) uyanlar şöyle derler: "Ah, keşke bir daha dünyaya geri gitmemiz mümkün olsaydı da, şimdi onların bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsaydık!" Böylece Allah onlara, işlerini, pişmanlık ve üzüntü kaynağı olarak gösterir ve onlar artık ateşten çıkamazlar." (Sûretu-l Bakara/165-167)

{وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا (27) يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا (28) لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا (29)} [الفرقان ٢٧-٢٩]

Ve şöyle der;

"O gün, zalim kimse (pişmanlıktan) ellerini ısırıp şöyle der: "Keşke o peygamberle birlikte bir yol tutsaydım! Yazık bana! Keşke falancayı (bâtıl üzere) dost edinmeseydim! Çünkü zikir (Kur'an) bana gelmişken o, hakikaten beni ondan saptırdı. Şeytan insanı (uçuruma sürükleyip sonra) yüzüstü bırakıp rezil rüsvay eder." (Sûretu-l Furkân/27-29)

{لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (63)}. [النور ٦٣]

Ve yine şöyle der;

"(Ey müminler!) Peygamber'i, kendi aranızda birbirinizi çağırır gibi çağırmayın. İçinizden, birini siper edinerek sıvışıp gidenleri muhakkak ki Allah bilmektedir. Bu sebeple, onun emrine aykırı davrananlar, başlarına bir belâ gelmesinden veya kendilerine çok elemli bir azap isabet etmesinden sakınsınlar." (Sûretu-n Nûr/63)

{وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا (36)} [الأحزاب ٣٦]

Yine şöyle der;

"Allah ve Resûlü bir işe hüküm verdiği zaman, iman etmiş bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim Allah ve Resûlüne karşı çıkarsa, apaçık bir sapıklığa düşmüştür." (Sûretu-l Ahzâb/36)

{ثُمَّ جَعَلْناكَ عَلى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْها و لا تَتَّبِعْ أَهواءَ الَّذِينَ لا يَعْلَمُونَ (18)} [الجاثية ١٨]

Ve yine şöyle der;

> **"Sonra seni din hususunda apaçık bir şeriat sahibi kıldık. Sen ona uy, bilmeyenlerin hevâ ve heveslerine uyma."** (Sûretu-l Câsiye/18)

عن العرباض بن سارية قال؛ وعظنا رسول الله صلى الله عليه وسلم يوما بعد صلاة الغداة موعظة بليغة ذرفت منها العيون ووجلت منها القلوب فقال رجل إن هذه موعظة مودع فماذا تعهد إلينا يا رسول الله قال أوصيكم بتقوى الله ، والسمع والطاعة وإن عبد حبشي فإنه من يعش منكم ير اختلافا كثيرا ، وإياكم ومحدثات الأمور ، فإنها ضلالة فمن أدرك ذلك منكم فعليه بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين عضوا عليها بالنواجد.

El-İrbâd b. Sâriye (ra) şöyle demiştir;

> **"Birgün Rasûlullâh (savs) bize sabah namazından sonra çok etkili bir Vâz verdi. Öyle ki (o vâz sebebiyle) gözler yaşardı ve kalpler ürperdi. Sonra bir adam; "Bu sanki veda eden birisinin yaptığı Vâz'a benziyor. Öyleyse bize ne vasiyet edersin Yâ Rasûlallâh (savs)?", dedi."**
>
> **Bunun üzerine Rasûlullâh (savs) dedi ki;**
>
> **"Size, Allâh'a karşı Takvâlı olmanızı ve Habeşli bir köle (başınızda emir/idareci olsada, iyilik konusunda) söz dinleyip, itaat etmenizi tavsiye ederim! Çünkü muhakkak ki (benden sonra), sizden kim yaşarsa, birçok ihtilaflar görecek. Ve (bilin ki); Sonradan ortaya çıkan şeyler hakkında sizi uyarıyorum! Zira onlar dalâlettir! Sizden kim bu duruma ulaşırsa, Benim ve doğru yola eriştirilmiş Râşid Halîfeler'in Sünneti'ne uysun ve ona azı dişleri ile tutunsun."**
> (Et-Tirmizî, 2676, Hasen Sahîh)

Şüphesiz ki, bu ve buna benzer Âyet'ler Kur'ân da sayılamayacak kadar çoktur.

Rasûlullâh (savs) bize aydınlık ve apaçık, kemale ermiş ve tamamlanmış ve kıyamete kadar baki kalacak bir Dîn, bir sistem, bir düzen, bir anayasa, bir kararname, bir kanunname bırakmıştır.

Ve müslüman yöneticilere, müslümanlar üzerinde bu hükümleri icra etmelerini emretmiş ve bu hükümlerin asla dışına çıkmamalarına dair onlardan ahid almış ve onları, bu hükümlerle hükmetmeyi bırakmaları halinde kendilerine elem dolu bir azap hazırladığını haber vermiştir.

Müslüman'lara ise, yöneticilerine ancak ve ancak bu esasa bağlı kaldıkları sürece itaati farz kılmış ve bu hükümlerin dışına çıktıklarında itaat edilme hakkını kendilerinden -tekrar Allâh'ın ve Rasûl'ünün hükmüne dönünceye kadar- düşürmüştür. Bilakis güç yetirdiklerinde o yöneticiyi azledip, bu farzı yerine getiren birini tayin etmeleri kendilerinden istenmiştir.

Ve bu, eğer iptal edilen, veya Allâh'ın hükmüne muhalif olarak konulan ve Allâh'ın hükmünü işlevsiz kılan sadece bir hüküm hakkında geçerliyse, Allâh'ın indirdiği hükümlerin neredeyse hepsini işlevsiz kılan bir yöneticinin ve sistemin durumu acaba o zaman nasıldır?!

Bu konu etrafında herkesçe malum olduğu üzere günümüzde çokça tartışmalar yaşanıyor ve ifrat ve tefrit arasında açıklamalar yapılıyor.

Lakin günümüzde öyle bir ihanet taifesi var ki, Ümmet'in bağrına saplanmış bir hançer gibi, ümmetin zaten -halihazırda olduğu gibi- derin olan yarasını daha da çok deşiyor ve müslümanları mürted yöneticilere teslim ediyor.

Bunlar hiç şüphesiz; el-Medhâlî, el-Câmî ve er-Reyyis'in başını çektiği; "Medâhile" akımıdır.

Bir taraftan kendilerini Selefî menhecin savunucuları olarak tanıtırken, diğer taraftan, sultan ve yöneticilere karşı, onların tahtlarını korumak için, mutlak itaati farz görürler, ne kadar facir ve kafir olsalar da ve ne kadar müslümanları, dinlerini, ırzlarını ve topraklarını batı ve doğu kafirlerine peşkeş çekselerde.

Bu ihanet taifesi, sultanları ve yöneticileri için özür aramada o kadar ileriye gidiyorlar ki, Allâh'ın yanında teşrî yapan ve helali haram ve haramı helal hale getiren ve Allâh ve Rasûlün'e savaş açmış ve Allâh'ın indirdiklerini beğenmeyip, Âllâh'ın belirlediği hudutlarla alay eden mürted ve zındıkları koruma pahasına, ellerinden geleni yapıyorlar ve eşi benzeri görülmemiş bir ihanetle, Allâh'a, Rasûlün'e ve Mü'minler'e ihanet ediyorlar.

Bunun için de elbette, her sapık taife gibi, onlarda, nasslarda geçen bazı mutlak ifadelere, taşımadıkları manaları yükleyip, vakıamıza yanlış tatbik ediyorlar. Ki bu sapık ve saptırıcı bütün taifelerin ortak özelliğidir.

Başlıkta da belirtildiği üzere, bu risale muhtasar olacağı için, bazı şeyleri, nassları meşhur olduğu için, sadece işaret ederek zikredeceğim inşaAllah, nassın kendisini zikretmeksizin.

Herkesçe malum olduğu üzere, bu ihanet taifesi, yöneticilere itaat etmeye yönelik ne kadar Âyet ve Hadis varsa, bunları mutlak itaat olarak değerlendirip, günümüzdeki Mısır, Suud ve Suriye Tâğûtlar'ını dahi bu mutlak itaat altında değerlendiriyorlar.

Şüpheler'i

Şüphe olarak öne sürdükleri nassların başında ise şunlar geliyor;

Nisâ Sûresi, 59. Âyet'te geçen; ... وأولى الأمر منكم ... **"Ve sizden olan Emir Sahibi/İşin Ehli'ne de (itaat edin)"** ibaresini istismar ediyorlar ve bunu mutlak olarak, sultanlarına hamlediyorlar.

Oysaki bu Âyet'in tefsirine bakıldığında, yöneticiler de zikredilmekle beraber, Âlimler ve Fukahâ da zikrediliyor.

Önemli olan ise Âyet'te geçen "... Sizden olan ...", ibaresidir. İlerde kimin bizden olduğu ve itaatin neye bağlı olduğu görülecektir inşaAllah.

Yine istismar ettikleri hadislerin başında aşağıdaki hadislere benzer hadisler gelmektedir;

عن ابن عمر رضي الله عنهما، قال: سمعت رسول الله - صلى الله عليه وسلم -، يقول: «من خلع يدا من طاعة لقي الله يوم القيامة و لا حجة له، ومن مات وليس في عنقه بيعة، مات ميتة جاهلية» . رواه مسلم.

Abdullâh b. Ömer (ra)'dan şöyle dediği rivayet edilmiştir; Rasûlullâh (savs)'i şöyle derken işittim;

> **"Kim elini itaatten çekerse, kıyamet günü Allâh'a hiçbir hüccete sahip olmaksızın ulaşır. Ve her kim de boynunda biat ahdi olmadığı halde ölürse, cahiliye ölümü üzere ölür."** (Muslim rivayet etti)

Dikkat edin! "Hüccet olmaksızın", kısmını aklınızda tutun. Zira Rasûlullâh (savs) biraz sonra zikredeceğim hadiste, bu ifadeyi açıklarcasına, "itaatten el çekmeye", Allâh (SvT) katında neyin hüccet olacağını beyan ediyor.

عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - قال: «من كره من أميره شيئا فليصبر، فإنه من خرج من السلطان شبرا مات ميتة جاهلية» . متفق عليه.

Abdullâh b. Abbâs (ra), Rasûlullâh (savs)'in şöyle dediğini rivayet etmiştir;

> **"Kim yöneticisinden hoşlanmadığı birşey görürse, buna sabretsin. Zira her kim Sultân'ın (itaatinden) bir karış (bile) çıkarsa, cahiliye ölümü üzere ölür."** (Muttefekun aleyh)

Bu gibi rivayetler ile maalesef saf ve cahil olan avamı sinsice tehdit edip, kendi liderlerine itaat etmeye zorluyorlar.

عن أبي بكرة - رضي الله عنه - قال: سمعت رسول الله - صلى الله عليه وسلم - يقول: «من أهان السلطان أهانه الله» . رواه الترمذي، وقال: (حديث حسن) .

Ebu Bekre (ra)'dan şöyle dediği rivayet edilmiştir; Rasûlullâh (savs)'i şöyle derken işittim;

> **"Kim Sultân'ı aşağılarsa, Allah'ta onu aşağılar."** (Et-Tirmizî rivayet edip; "Hasen bir Hadis", dedi.)

Evet, eğer yönetici müslümansa ve Allâh'ın hudutlarını koruyorsa.

Peki yönetici bizzat kendisi Allâh'ın hudutlarını çiğneyip Allâh'ı lisan-ı hali ile aşağılıyorsa, o zaman durum nasıldır?!

قال النبي صلى الله عليه وسلم: «من أطاعني فقد أطاع الله، ومن عصاني فقد عصى الله، ومن أطاع أميري فقد أطاعني، ومن عصى أميري فقد عصاني» (متفق عليه).

Nebî (savs) şöyle buyurmuştur;

> **"Kim bana itaat ederse, Allâh'a itaat etmiştir. Kim de bana isyan ederse, Allâh'a isyan etmiştir. (Yine) kim Emîr'ime itaat ederse, bana itaat etmiştir. Kim de Emîr'ime isyan ederse bana isyan etmiştir."** (Muttefekun aleyh)

Görüldüğü gibi, bu hadislerin çoğunda tafsilata gidilmemiş ve mutlak ifadeler kullanılmıştır.

Şimdi ise itaatin neye bağlı olduğunu Rasûlullâh (savs) başta olmak üzere, Selefimiz'den öğrenelim ve Medâhile fırkasından olan sapmışlara veya onlardan etkilenmiş ve kafası karışmış olan müslümanlara öğretelim Allâh'ın izniyle.

Şüpheler'ine Verilecek Cevaplar

قال عبادة بن الصامت رضي الله عنه: دَعانا النبيُّ ﷺ فَبايَعْناهُ، فقالَ فِيما أخَذَ عَلَيْنا: أنْ بايَعَنا على السَّمْعِ والطَّاعةِ، في مَنْشَطِنا ومَكْرَهِنا، وعُسْرِنا ويُسْرِنا وأثَرَةً عَلَيْنا، وأنْ لا نُنازِعَ الأمْرَ أهْلَهُ، إلّا أنْ تَرَوْا كُفْرًا بَواحًا، عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فيه بُرْهانٌ.

البخاري (٢٥٦ هـ)، صحيح البخاري ٧٠٥٥

Ubâde b. es-Sâmit (ra), dedi ki;

> **"Nebî (savs) bizi çağırdı ve bizde ona biat ettik. Ve bizden (biat anlaşması üzere) aldığı (sözlerden) bazısı şöyledir;**
>
> **"O'na, hoşlandığımız ve hoşlanmadığımız, zorlukta ve kolaylıkta işitmek ve itaat etmek üzere ve (onu) kendimize tercih etmemiz ve işin ehli (olan; Sultân/Vâlî/Emîr/Kâdî/Âlim vb.) ile (ehil oldukları ve görevlendirildikleri hususta), onların -yanınızda, hakkında Allah'tan gelen bir hüccetinizin bulunmasıyla birlikte- açık küfrünü görmeniz durumu hariç, onlarla tartışmamamız üzere ona biat etmemizi (istedi)."** (Sahîhu-l Buhârî, 7055)

Yukarıda aklınızda tutmanızı tenbih ettiğim ve **"hüccet olmaksızın, itaatten çıkma"** tehditini içeren hadisteki ifade, bu şekilde açıklanmış ve anlaşılmış olur.

"Onlarla tartışmaktan" maksat ise, salt bir tartışma değil, bilakis, açık bir küfür görüldüğünde, artık o makamın ehli olmadıkları için, makamlarının bekası hususunda onlarla tartışıp, onları duruma ve güce göre oradan indirip, haklarındaki münasip hükmü uygulamaktır.

Yani durum, Medâhile taifesinin zannettiği gibi itaatin kayıtsız şartsız olduğu yönünde değildir.

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم؛ (سيكونُ مِن بعدي أمراءُ فمَن دخَل عليهم فصدَّقهم بكذبِهم وأعانهم على ظُلمِهم فليس منِّي ولسْتُ منه ولا يردُ عليَّ الحوضَ ومَن لم يدخُلْ عليهم ولم يُصدِّقْهم بكذبِهم ولم يُعِنْهم على ظُلمِهم فهو منِّي وأنا منه وسيرِدُ علَيَّ الحوضَ)

ابن حبان (٣٥٤ هـ)، صحيح ابن حبان ٢٨٢

Rasûlullâh (savs) dedi ki;

> **"Benden sonra öyle yöneticiler olacak ki, kim onların yanına girer de onların yalanlarını tasdik edip zulümlerine yardımcı olursa, ne o bendendir, ne de ben ondanımdır, ki böylece de havza -benim yanıma- varamayacaktır.**
>
> **Her kim de onların yanına girmez ve yalanlarını tasdik etmezse ve onlara zulümlerinde yardımcı olmazsa, işte o bendendir ve bende ondanımdır ve (ancak böylesi) havzda bana varacaktır."**
>
> (Sahîh İbni Hibbân, 282)

Bu tasdiğin ve yardımın nasıl olacağına örnek olarakta yine şu hadisi zikredebiliriz;

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم؛ "لَيأتيَنَّ عليكم أمراءُ يُقرِّبونَ شرارَ النَّاس ويُؤخِّرونَ الصَّلاةَ عن مواقيتِها فمَن أدرَك ذلك منكم فلا يكونَنَّ عَريفًا ولا شُرطيًّا ولا جابيًا ولا خازنًا."

ابن حبان (٣٥٤ هـ)، صحيح ابن حبان ٤٥٨٦

Rasûlullâh (savs) dedi ki;

> **"Üzerinize öyle yöneticiler gelecek ki, onlar en şerli insanları kendilerine yaklaştıracaklar (onlara çeşitli mevki ve makamlar vererek) ve onlar namazları vakitlerinin dışına çıkaracaklardır (geciktirerek).**
>
> **Öyleyse kim sizden bu (duruma) ulaşırsa, sakın ha o (yöneticiler) için; Çavuş/Başkan, polis, tahsildar veya haznedar olmasın!"**
>
> (Sahîh İbni Hibbân, 4586)

Öyleyse Allâh'ın Dîn'ini temsil eden ve Dîn adına konuşup, fetvalar veren birinin durumunu siz düşünün, ki böylesi bir "din adamı", hem avamı saptırıp onlar için fitne sebebidir, hem de Allâh adına konuşması cihetiyle, hadiste sayılan sınıflardan daha suçlu bir konumdadır, ki bugün sayıları ne kadar da çoktur?! Allâh (SvT) sayılarını çoğaltmasın. Âmîn.

Selef'in sultanlar hakkındaki tutumu ve sultanlara yaklaşma hususundaki tutumları herkesçe malum olduğu için bu konuda fazla birşey zikretmeyeceğim inşaAllâh.

Lakin merfu olarak rivayet edilen bazı hadisleri zikretmek istiyorum inşaAllâh.

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم؛ "مَن بَدا جَفا، ومَنِ اتبَع الصيدَ غفَل ، ومَن أتى أبوابَ السلاطينِ افتَتَنَ ، وما ازداد أحدٌ منَ السلطانِ قُربًا إلا ازداد منَ اللهِ بُعدًا."

العجلوني (١١٦٢ هـ)، كشف الخفاء ٢/٣٠٩ • إسناده صحيح

Rasûlullâh (savs) dedi ki;

> **"Kim (çöllere yerleşip) bedevileşirse kabalaşır. Kim de (sürekli bir meşguliyet olarak) avın peşine düşerse (daha önemli hususlardan) gaflete düşer. Kim de sultanların kapılarına varırsa (muhakkak) fitneye düşer. Hiç kimsenin de sultana yakınlığı artmasın ki, Allâh'a olan uzaklığı da artmış olmasın!"**
>
> (El-Aclûnî, Keşfu-l Hafâ, 2/309, İsnâd'ı sahih)

١- [عن عبدالله بن عباس:] من سَكنَ البادِيةَ جفا، ومن اتَّبعَ الصَّيدَ غفَل، ومن أتى أبوابَ السَّلاطينِ افتَتَنَ

ابن مفلح (٧٦٣ هـ)، الآداب الشرعية ٣/٣٤٦ • إسناده جيد • أخرجه أبو داود (٢٨٥٩)، والترمذي (٢٢٥٦)، والنسائي (٤٣٠٩)، وأحمد (٣٣٦٢) باختلاف يسير.

Rasûlullâh (savs) yine benzer bir lafızla dedi ki;

> **"Kim çöle yerleşirse kabalaşır. Kim de (sürekli bir meşguliyet olarak) avın peşine düşerse (daha önemli hususlardan) gaflete düşer. Kim de sultanların kapılarına varırsa (muhakkak) fitneye düşer."**

(El-Âdâbu-ş Şerî'a, İbnu Muflih, 3/346, İsnâd'ı iyi; Hadis'i aynı şekilde; Ebû Dâvud, 2859; Et-Tirmizî, 2257; en-Nesâî, 4309 ve Ahmed, 3362, (lafızdaki) az bir farkla rivayet etmişlerdir)

١٦- [عن أبي أمامة الباهلي:] حوْضي كما بين عدن وعُمانَ، فيه أكاويبُ عددِ نجومِ السَّماءِ، من شرِب منه لم يظمَأْ بعدها أبدًا، وإنَّ من يرِدُه عليَّ من أمَّتي الشَّعِثةُ رءوسُهم، الدَّنِسةُ ثيابُهم، لا ينكِحون المُتنعِّماتِ، ولا يحضُرون السُّدَدَ، يعني أبوابَ السُّلطانِ

المنذري (٦٥٦ هـ)، الترغيب والترهيب ٤/٣١٣ • إسناده حسن

Rasûlullâh (savs) dedi ki;

> **"Havzım, Aden ve Ummân arası kadardır ve içinde semadaki yıldızlar adedince bardaklar vardır. Kim ondan içerse, sonrasında asla birdaha susamaz. Ümmet'im den ona varacak olanlar ise, saçı başı dağınık ve üstü başı lekeli olan ve varlıklı kadınlar ile evlenmeyen ve egemenlerin huzuruna çıkmayan -yani sultanın kapılarına varmayan- kişilerdir."**
>
> (El-Munzirî, et-Terğîb ve-t Terhîb, 4/313, İsnâd'ı hasen)

Şimdi ise meselenin aslına geri dönelim;

روى الإمام البخاري في صحيحه عن حُذَيفَة بن اليمان رضِي الله عنه؛ أنَّه قال:
كان الناس يسألون رسول الله صلَّى الله عليه وسلَّم عن الخير، وكنتُ أسأله عن الشر مخافة أن يُدرِكني، فقلتُ: يا رسول الله، إنَّا كنَّا في جاهلية وشر، فجاءنا الله بهذا الخير، فهل بعد هذا الخير مِن شر؟
قال: "نعم"، قلتُ: وهل بعد ذلك الشر مِن خير؟ قال: ((نعم، وفيه دَخَنٌ))، قلتُ: وما دَخَنُه؟ قال: ((قومٌ يَهْدُون بغير هَدْيِي، تَعْرِف منهم وتُنْكِر))، قلتُ: فهل بعد ذلك الخير مِن شر؟ قال: ((نعم؛ دُعَاة على أبواب جهنَّم، مَن أجابَهُم إليها قذَفُوه فيها))، قلتُ: يا رسول الله، صِفْهُم لنا؟ قال: ((هُمْ مِن جِلدَتِنا، ويتكلَّمون بألسِنتِنا))، قلتُ: فما تأمرني إنْ أدركني ذلك؟ قال: ((تلزم جماعة المسلمين وإمامَهم))، قلتُ: فإن لم يكُن لهم جماعة ولا إمام؟ قال: ((فاعتَزِل تلك الفِرَق كلها، ولو أن تَعَضَّ بأصْل شجرة حتى يُدرِكَك الموت، وأنتَ على ذلك)).

İmâm Buhârî (rh), Sahîh'in de, Huzeyfe b. el-Yemân (ra)'dan şöyle dediğini rivayet etmiştir;

> **"İnsan'lar, Rasûlullâh (savs)'e hayırdan sorarlardı, ben ise -başıma gelir korkusuyla- şerden sorardım. Öyle ki, (ona) şöyle dedim;**

"Yâ Rasûlallâh! Biz Câhiliyye ve Şer içerisinde idik, ki Allâh bize (sonra) bu hayırla geldi (İslâm'la). Peki bu hayırdan sonra, (tekrar) şer olacak mı?"

Dedi ki; "Evet".

Dedim ki; "Peki o şerden sonra, (tekrar) hayır olacak mı?"

Dedi ki; "Evet ve onda duman (bulanıklık) olacak."

Dedim ki; "Peki onun dumanı (bulanıklığı) nedir?"

Dedi ki; "Benim rehberliğim dışında bir yol (yani bidat ve zulüm) ile rehberlik eden bir topluluk olacak, ki onlarda iyi bulacağın şeyler de olacak kötü olan şeylerde."

Dedim ki; "Peki bu hayırdan sonra şer olacak mı?"

Dedi ki; "Evet. Cehennem kapıları başında duran davetçiler olacak. Kim onların davetine uyarsa, onları (cehenneme) atacaklar (sürükleyecekler)."

Dedim ki; "Yâ Rasûlallâh! Onları bize tarif et!"

Dedi ki; "Onlar bizim cinsimizden (insanlardır) ve bizim konuştuğumuz diller ile konuşurlar."

Dedim ki; "Peki o durum bana ulaştığında bana ne yapmamı emredersin?"

Dedi ki; "Müslüman'ların Cemâat'ine ve İmâm'larına [başka bir rivayette; Halîfeler'ine] uyarsın."

Dedim ki; "Peki ya onların ne İmâm'ı (Halîfe'si) nede (bir çatı altında olan) Cemâat'i yoksa?"

Dedi ki; "O zaman bütün fırkaları, -ölüm sana gelinceye kadar, sen şu an üzerinde olduğun halde (kalabilmen için) azı dişlerinle bir ağaç köküne ısırsan dahi- terk et!"

(Buhârî, 3606 ve Muslim, 1847)

Öyleyse Allâh'ın indirdiği ile hükmeden bir halife/sultan olmadığı zaman, (bir halifeye itaat eder gibi) kimseye itaat ve indimam (bağlanma/katılma) zorunlu değildir. Bilakis eğer Halife ve sultan yok ise ve fırkalaşma meydana gelip fitne zuhur etmişse, -özellikle durumların karıştığı ve sadık ile yalancının meçhul olduğu bir zamanda- müslüman kanına girmemek için hiçbir fırkaya katılmamak duruma göre caiz ve hatta zorunlu olabilir.

Halife/Sultan ise ya şura ile tayin edilir, yada muteğallibtir; Yani, silah gücüyle, diğer güçleri bertaraf ederek zorla başa gelir ve gücü elinde bulundurur. Böylesi bir sultan da Allâh'ın Kitâb'ı ile hükmettiği ve Dîn'i yürürlükte tuttuğu sürece itaati hak eder, şura ile seçilmemiş olsa bile.

Zira aksi taktirde, daha çok Müslüman kanı dökülecektir.

Bugün zannedildiği gibi itaati hak eden sultan sadece şura ile meydana gelmez. Muteğallib'in imameti de hakeza geçerli ve caizdir.

قال الحافظ ابن حجر العسقلاني -رحمه الله: وقد أجمع الفقهاء على وجوب طاعة السلطان المتغلب والجهاد معه وأن طاعته خير من الخروج عليه لما في ذلك من حقن الدماء وتسكين الدهماء. فتح الباري (ج 13ص 10)

Bu konuda Hâfız İbnu Hacer el-Askalânî (rh) icmayı naklederek şöyle der;

> **"Ve Fukahâ, Muteğallip olan Sultân'a itaat edilmesi ve onun (emri altında) cihad edilmesinin vucubiyeti hususunda icma edip, ona itaat etmenin, ona karşı ayaklanmaktan daha hayırlı olduğunu, zira böylece kanların korunup, halkın yatıştırılabileceğini (beyan etmişlerdir)."**
>
> (Fethu-l Bârî, 13/10)

قال رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " وَلَوْ اسْتُعْمِلَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ يَقُودُكُمْ بِكِتَابِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا "

Rasûlullâh (savs) dedi ki;

> **"Velev ki üzerinize, -sizi Allâh'ın Kitâb'ıyla (Azze ve Celle) yöneten- bir köle dahi (idareci olarak) atansa, onu dinleyin ve ona itaat edin!"**

(El-Musned, 16646; Hadîs'in Râvî'leri Güvenilir ve Muslim'in şartlarına göre Hadîs: Sahîh)

Dinleme ve itaat etme; "Allâh'ın kitabıyla hükmetmesine" bağlı öyleyse.

Medâhile'nin iddia ettiği gibi, sadece İslâm'ı iddia edip yönetici olmasıyla değil.

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم؛ " يَا أَيُّهَا النَّاسُ، اتَّقُوا اللهَ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا، وَإِنْ أُمِّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ مُجَدَّعٌ مَا أَقَامَ فِيكُمْ كِتَابَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ " (مسند الإمام أحمد، 27/209، رقم الحديث؛ 16649، إسناده صحيح)

Rasûlullâh (savs) şöyle demiştir;

> **"Ey insanlar! Allâh'a karşı takvalı olun! Dinleyin ve itaat edin! Velev ki, başınıza (yönetici olarak) habeşli cılız bir köle dahi tayin edilse, aranızda Allâh'ın (Azze ve Celle) Kitâb'ını yürürlükte tuttuğu sürece (onu dinleyin ve ona itaat edin)!"**
>
> (Musnedu-l İmâmi Ahmed, 27/209 (16649), İsnâd'ı; Sahîh)

Yine itaatin neye bağlı olduğu açıkça görülüyor.

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:

«إنّ هذا الأمر في قريش، لا يعاديهم أحدٌ إلا كبَّه الله في النار على وجهه، ما أقاموا الدين»

(البخاري، الجامع الصحيح، 9/62)

Yine Rasûlullâh (savs) şöyle demiştir;

> **"Bu (hilafet) işi, Dîn'in (hükümlerini) ayakta tuttukları sürece Kureyştedir, ki (onlar bu hal üzere oldukları halde), Allâh'ın (yüz üstü) ateşe attığı kişi hariç, kimse onlara düşmanlık etmez!"**
>
> (El-Buhârî, el-Câmi'u-s Sahîh, 9/62)

Rasûlullâh (savs) Kureyş'te dahi, Dîn'i ayakta tutma şartını koşmuştur. Peki Dîn'in hükümleri gittiğinde, geriye ne kalır ki?!

قال مصعب بن سعد،؛ قال علي كلمات أصاب فيهن:

«حق على الإمام أن يحكم بما أنزل الله، وأن يؤدي الأمانة، فإذا فعل ذلك كان حقا على المسلمين أن يسمعوا، وأن يطيعوا، ويجيبوا إذا دعوا»

(السنة، للخلال، 1/109)

Mus'ab b. Sa'd (rh) dedi ki; 'Alî (ra) isabet ettiği (şu) kelimeleri söylemiştir;

> **"(Müslümanlar'ın) İmam üzerinde, Allâh'ın indirdikleriyle hükmetmesi ve emanet(leri) eda etmesi hakları vardır. Öyle ki, eğer bunu yaparsa, (İmam'ın da) müslümanlar üzerinde (bu esasa bağlı olarak) onu dinleme, ona itaat etme ve (cihada) çağrıldıklarında ona itaat etmeleri hakkı vardır."**
>
> (Es-Sunne, el-Hallâl, 1/109)

Râşid Hâlîfe Âlî (ra)'ın bu kelimelerinden sonra hangi Medhâlî daha ağzını açmaya cüret edebilir?!

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ , قَالَ : أَقْبَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ , فَقَالَ : " يَا مَعْشَرَ الْمُهَاجِرِينَ , خَمْسٌ إِذَا ابْتُلِيتُمْ بِهِنَّ , وَأَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ تُدْرِكُوهُنَّ , [...] وَلَمْ يَنْقُضُوا عَهْدَ اللَّهِ , وَعَهْدَ رَسُولِهِ إِلَّا سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ غَيْرِهِمْ , فَأَخَذُوا بَعْضَ مَا فِي أَيْدِيهِمْ وَمَا لَمْ تَحْكُمْ أَئِمَّتُهُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ , وَيَتَخَيَّرُوا مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَّا جَعَلَ اللَّهُ بَأْسَهُمْ بَيْنَهُمْ " .

[سنن ابن ماجه، كتاب الفتن، باب العقوبات، (4017)]

Abdullâh b. Ömer (ra)'dan şöyle dediği (rivayet edilmiştir);

> **"Rasûlullâh (savs) bize doğru yönelip şöyle dedi;**

> **"Ey Muhâcirler topluluğu; Beş şey vardır ki, bunlarla belaya maruz kaldığınızda -Ki böyle bir duruma ulaşmanızdan Allâh'a sığınırım- (en büyük belalara uğramış olursunuz);**
>
> [Hadis meşhur olduğu için, sadece mevzumuzu ilgilendiren kısmını zikrediyorum;]
>
> **...**
>
> **4. Ve Allâh'ın ve Rasûl'ünün ahdini bozduklarında, Allâh üzerlerine, kendilerinden olmayan bir düşman musallat eder, ki o (düşman) da ellerinde bulunanların bir kısmını gasp ederler [bugün İslâm topraklarının talan edildiği gibi].**
>
> **5. Ve başlarındaki yöneticiler, Allâh'ın kitabıyla hükmetmedikleri ve Allâh'ın indirdiği hükümlerden, sadece işlerine gelen kısmıyla hükmetmeyi tercih ettikleri vakit, Allâh onların kavgalarını (belalarını ve çatışmalarını) kendi aralarında kılar."**
>
> (İbnu Mâce, Kitâbu-l Fiten, Bâbu-l Ukûbât, 4017)

Zannedersem işaret etmek istediğim yerler, zikredilmeye ihtiyaç duymayacak kadar açık.

Durum böyle iken bu ihanet taifesinin nasıl selefi temsil ettikleri gerçekten kendilerine sorulur!

قال الحسن البصري رحمه الله؛

"سيأتي أمراء يدعون الناس إلى مخالفة السنة، فتطيعهم الرعية خوفا على دنياهم ، فعندها يسلبهم الله الإيمان ، ويورثهم الفقر ، وينزع منهم الصبر ، ولا يأجرهم عليه."

El-Hasen el-Basrî (rh) şöyle demiştir;

> **"(Muhakkak ki üzerinize) insanları Sünnet'e muhalefet etmeye çağıran yöneticiler gelecektir, ki avam tabakası dünya korkusu sebebiyle onlara itaat edeceklerdir. Bu vukua geldiğinde ise Allâh onlardan (halktan) Îmân'ı alacak ve (aralarında) fakirliği meydana getirip, sabrı onlardan çekip giderecek ve (artık sabretselerde) onlara bunun için ecir yazmayacaktır!"**

(El-İbânetu-s Suğrâ, 80, İbnu Batta el-Ukberî)

Allâhu Ekber! Sanki günümüzde ki vakıa dile getirilmiş.

وقال الشعبي؛ إذا أطاع الناس سلطانهم فيما يبتدع لهم أخرج الله من قلوبهم الإيمان وأسكنها الرعب.

Ve aynı şekilde eş-Şa'bî (rh) şöyle demiştir;

> **"Eğer insanlar, sultanlarının kendileri için (İslâm'a muhalif olan) şeyler; -(Düzen ve kanunlar)- uydurduğu vakit, ona itaat ederlerse, Allâh onların kalplerinden Îmân'ı çıkarır ve (yerine) korkuyu yerleştirir!"**
>
> (El-İbânetu-s Suğrâ, 80, İbnu Batta el-Ukberî)

Öyleyse böyle bir durumda yöneticiye itaat etmek imanın yok olmasına sebep olur. Yöneticiye, Laiklik ve Demokrasi (vb. Sistemler) yada Allâh'ın koyduğu hükme muhalif olarak teşri edilen bir hükme itaat edilmesi durumları gibi.

وقال يونس بن عبيد؛

"إذا خالف السلطان السنة ، وقالت الرعية : قد أمرنا بطاعته أسكن الله قلوبهم الشك وأورثهم التطاعن."

Yûnus b. Ubeyd (rh) şöyle demiştir;

> **"Sultân; Sünnet'e muhalefet ettiğinde ve halk (mazeret ve şüphe olarak); 'Biz onlara (ama) itaat etmekle emrolunduk', dediklerinde, Allâh onların kalplerine Şekk'i (Şüphe'yi) yerleştirir ve (aralarında) çatışma çıkarır!"**
>
> (El-İbânetu-s Suğrâ, 80, İbnu Batta el-Ukberî)

SubhânAllah! Selef'imiz Medâhile'ye 1300 sene önce reddiye vermiştir. Bundan daha açık bir redd olabilir mi günümüz hainlerine?!

Medâhile 'şeyhleri' de her zaman bu şüpheyle gelirler. Sürekli olarak bunu duyarız dillerinden. Yeter ki sultanlarına itaat edip onların kulları olalım, Allâh'a kul olduktan sonra!

Allâh (SvT) bizi, sadece O'na kul olduğumuz halde yanına alsın. Âmîn.

Yine şu nakilleri son olarak zikretmemin faydalı olacağını düşünüyorum;

عن النضر بن شميل قال: سألني المأمون: ما الإرجاء؟ فقلت: "دين يوافق الملوك، يصيبون به من دنياهم، وينقصون به من دينهم" (البداية والنهاية، ابن كثير: 14 /221)

En-Nadr b. Şumeyl (rh)'dan şöyle dediği nakledilmiştir;

> **"Me'mûn bana şöyle sordu; 'İrcâ nedir?'**
>
> **Ben de dedim ki; 'Yöneticiler'in (işine) muvafık olan Dîn'dir. Öyle ki (Mürcie, yöneticilerin) dünyalarından elde ederler. (Yöneticiler de) bununla onların Dînler'in den eksiltirler.'"**
>
> (El-Bidâyetu ve-n Nihâye, 14/221)

كان رقبة بن مصقلة يقول: "وأما المرجئة فعلى دين الملوك!" (الإبانة الصغرى، ابن بطة، ص93).

Ve Rukbe b. Miskale (rh) şöyle derdi;

> **"Mürcie'ye gelince; Onlar yöneticilerin (işine gelen ve onları memnun eden) dinleri üzerindedirler!"**
>
> (El-İbânetu-s Suğrâ, 93, İbnu Batta el-Ukberî)

قال شيخ الإسلام ابن تيمية; "المرجئة وأمثالهم ممن يسلك مسلك طاعة الأمراء مطلقاً وإن لم يكونوا أبراراً" (مجموع الفتاوى،: 28 /508).

Şeyhu-l İslâm İbnu Teymiyye (rh) yöneticilere karşı mutlak itaat sapıklığını tarif ederken diyor ki;

> **"Mürcie ve benzeri (taifeler), yöneticilere karşı mutlak itaat yolunu benimserler, her ne kadar (yöneticiler) salih kişiler olmasalarda."**
>
> (Mecmû'u-l Fetâvâ, 28/508)

Bugün Medâhile ve aşırı Mürcie ise, Fasık yöneticileri bir kenara koyalım, Mürted ve Tâğût yöneticilere bile mutlak itaati farz görürler.

ويقول أيضا: "كثير من أتباع بني أمية -أو أكثرهم- كانوا يعتقدون أنّ الإمام لا حساب عليه ولا عذاب، وأن الله لا يؤاخذهم على ما يطيعون فيه الإمام، بل تجب عليهم طاعة الإمام في كل شيء، والله أمرهم بذلك. وكلامهم في ذلك معروف كثير. وقد أراد يزيد بن عبد الملك أن يسير بسيرة عمر بن عبد العزيز، فجاء إليه جماعة من شيوخهم، فحلفوا له بالله الذي لا إله إلا هو، أنه إذا ولّى الله على الناس إماما تقبل الله منه الحسنات وتجاوز عنه السيئات، ولهذا تجد في كلام كثير من كبارهم الأمر بطاعة وليّ الأمر مطلقاً، وأنّ من أطاعه فقد أطاع الله. ولهذا كان يضرب بهم المثل، يقال: "طاعةٌ شاميّة". وحينئذ فهؤلاء يقولون: إنّ إمامهم لا يأمرهم إلا بما أمرهم الله به" (منهاج السنة النبوية; 6/ 430- 431).

Yine aynı şekilde diyor ki;

> **"Emevîler'e tabi olan birçok kişi -yada çoğusu- İmâm'ın ne hesaba çekileceği nede azaba uğrayacağı ve İmam'a itaat ettikleri şeyler hususunda, Allah'ın onları sorumlu tutmayacağı inancına sahip idiler. Bilakis her konuda İmam'a itaat etmelerinin zorunlu olduğu ve Allâh'ın bunu onlara emrettiği (inancına sahip idiler).**
>
> **Ve bu konu hakkındaki sözleri (ve görüşleri) bilinen birşeydir ve (sayılmayacak kadar) çoktur. Öyle ki, Yezîd b. Abdi-l Melik, Ömer b. Abdi-l Azîz'in yolunu takip etmek isteyince, (Emevîler'in) şeyhlerinden olan bir cemaat ona gelerek, Kendisinden başka ilah olmayan Allah'a, Allâh'ın insanlar üzerine bir imamı sorumlu kıldığında onun hasenatlarını kabul ettiği ve kötülüklerine aldırmadığı hususunda yemin ettiler.**
>
> **Bu sebeple onların çoğu büyüklerinden, Veliyyu-l Emr'e (yöneticiye) mutlak olarak (kayıtsız-şartsız her konuda) itaat edilmesini emrettiklerine dair sözlerini bulursun. Ona (yöneticiye) itaat edenin Allâh'a itaat ettiği (inançları gibi).**
>
> **Bu sebeple onlar için; 'Şâmî bir itaat' [yani şamlıların kayıtsız-şartsız mutlak itaatleri] (sözü) darbı mesel olmuştur. Öyleyse (kısacası) onların dedikleri şey şudur; İmamlar'ı kesinlikle, Allâh'ın onlara emrettiğnden başkasını emretmezler."**
>
> (Minhâcu-s Sunneti-n Nebeviyye, 6/430-431)

Bugün de sözde 'Müslüman' yöneticilere karşı aynı eğilimi ve aynı mutlak itaat sapmasını müşahede ediyoruz. Bilakis bugün birçok yönetici için şirk olan sözler sarf ediliyor ve buna rağmen, medahile şeyhleri herşeye bir mazeret buluyor.

Mutlak itaat sapmasının en acı ve cani örneği ise, Haccâc b. Yûsuf es-Sekafî örneğidir. Zira o da aynı İbnu Teymiyye (rh)'ın tarif ettiği mutlak itaati kendisi için vacip görüyordu ve kendisine itaat etmeyen çoğu kişiyi öldürüyordu. Öyle ki, Sahâbe (ra) ve Tâbi'în'den (rh) on binlerce müslümanı katletmiş ve düşmanlığı, küfre varacak sözler söylemeye kadar gitmiştir.

Günümüz Mürted ve Tâğût yöneticiler de, Haccâc'ın yoluna benzer bir yol izliyorlar ve itaat etmeyen herkese (Hâricî, Tekfir'ci, Kâide'ci, IŞİD'çi gibi) yaftalar vurup ortadan kaldırıyorlar.

Yukardaki nakillerden açıkça anlaşıldığı üzere, Medâhile taifesi, Hâkimiyet ve İtaat konusunda Rasûlullâh (savs), Sahâbe (ra) ve Selef'in Menhec'in den fersah fersah uzaklar ve bazı 'selefi' söylemleri ancak, bayraksız ve slogansız kalmamak ve avamın kalbinde yer bulabilmek için kullanırlar.

Medâhile'nin menheci, Selef'in Menhec'in den çok Haccâc'ın menhecine benziyor. Öyle ki Tâğût olan yöneticiler için her türlü mazereti ve özrü uydururlar ve onlara karşı mürciedirler ama Şerî'ât'ı isteyen ve hayatlarını Allâh'ın nizamı gölgesinde geçirmek isteyen Müslümanlar'ı amansız düşman olarak görüp, onlara karşı da harici kesilirler.

İşte Medâhile'nin ihaneti ve iki yüzlü yolu budur! Aman aman onlardan uzak dur kardeşim ve bil ki, selefin yolu İslâm'ı bir bütün olarak ele almaktır, sadece bir cüzünü değil.

Faydalar

- **Medâhile taifesinin mutlak itaat sapmasının beyanı.**
- **Medâhile taifesinin hakikati ve selefin menhecinden aslında ne kadar uzak olduklarının beyanı.**
- **Medâhile taifesinin, selefleri olan mürcie fırkasıyla söz ve amelde benzerlikleri.**
- **Medâhile taifesinin ümmete karşı işledikleri ihanetin tarifi.**
- **Medâhile taifesinin Haccâc b. Yûsuf ile benzerlikleri ve avama karşı olan insafsız tutumları.**
- **Medâhile taifesinin, Allâh'ın hükmüyle hükmedilmemesini hafife almaları ve Tâğûtlar için bu konuda binbir özür aramaları.**
- **Yöneticiye itaatin ancak, Allâh'ın Kitâb'ıyla hükmetmesi durumunda müslümanlara zorunlu kılınmış olması.**
- **Yönetici'nin Allâh'ın Kitâb'ıyla hükmetmemesi durumunda itaati hak etmemesi ve onun bayrağı altında savaşmaya çağırdığında, bu çağrıya icabet edilemeyeceğinin beyanı.**
- **Selef'in, onların getirdikleri bazı şüphelere cevapları.**
- **Muhâlifler'ini Hâricî ve Tekfir'ci olarak isimlendirirler.**

Bunlar muhtasar olarak sayılabilecek bazı faydalar. Bu kadarını yeterli buluyorum bi iznillah.

Allâh (SvT) Müslümanlar'ı bu ihanet şebekesinin şerrinden korusun ve onlara hak ettikleri gibi muamelede bulunsun. Amin.

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه ومن والاه والحمد لله رب العالمين، ...

İbnu Muhammed et-Turkî